

Đi Thăm Đảo Tuần Châu, Vịnh Hạ Long

Ngọc Hạnh

Du thuyền Celebrity, lâu 10

Hôm nay chúng tôi dùng điểm tâm sớm và rời du thuyền lên bờ khi ánh nắng ban mai thấp thoáng qua kẽ lá cành cây, lấp lánh trên mặt nước xanh. Hôm qua xe đưa chúng tôi đi viếng một vòng thành phố Hạ Long, lúc về đến tàu chị Phượng mới nhớ bỏ quên túi quà mua cho cháu ngoại trên xe. Chị tiếc công chọn lựa, nghĩ là mất vì khi chị em tôi xuống xe, Tâm tài xế có khách mới ngay sau đó. Nay trở lại cầu may, chắc gì còn. Chị em lên bờ gọi hỏi thăm được biết Tâm đang trên đường đến bến tàu đón khách. Chúng tôi đứng quanh quần chụp ảnh chờ một lúc

Tâm đến mang gói quà lại trả chị Phượng. Cậu biết Phượng bỏ quên nhưng không biết làm sao liên lạc được. Cũng may nhờ ghi tên và số điện thoại nên gọi Tâm dễ dàng

Đảo Tuần Châu:

Chúng tôi lại thuê xe đi tự túc, viếng địa phương có tên dài ngoằn "Khu giải trí quốc tế TUẦN CHÂU" nằm phía Tây Nam thị trấn Hạ Long. Xin gọi đảo Tuần Châu cho dễ nhớ. Cậu tài xế tên An còn trẻ đưa chúng tôi đi trên đường tráng nhựa đến nơi một bên có sân quần vợt, có hồ nước, nhà thủy tạ và cây cảnh đẹp. An cho biết đó là hội quán ngoại kiều. Xéo xéo bên kia đường trên đồi cao là khách sạn 5 sao xây theo kiểu cách Trung Hoa, mái ngói đỏ, cột sơn xanh, có hồ nước nhân tạo, có dòng nước nhỏ chảy róc rách dưới chân cầu bắc ngang qua khe nước, có cây chuối cây cam, trông thanh tịnh và thơ mộng như nhà riêng của phú gia. Một xe chở nước to chạy chậm chậm phun nước ướt đường cho bớt bụi bặm. Theo An tài xế Tuần Châu có nhiều khách sạn đẹp, phần lớn khách là người ngoại quốc. Khách Á Châu gồm người Đài Loan, Đại Hàn, Hong Kong, Nhật và số ít Việt Nam. Từ bến tàu vào Tuần Châu hai bên đường nhà cửa lớn hay nhỏ đều gọn gàng xinh xắn, cây đủ đủ và vài loại cây ăn trái khác trồng ngay hàng thẳng lối, trông thanh tịnh an bình như thôn quê miền Nam ngày xưa.

Theo tài xế An Tuần Châu là khu giải trí lớn sang trọng bậc nhất Á Châu (?) Có lẽ cậu không biết các khu giải trí ở Singapore, Thái Lan, Mã lai tuyệt vời thế nào. Trước kia Tuần Châu làm nơi nghỉ mát. Sau này sửa sang lại thành khu giải trí quốc tế. Có nhiều trò chơi trong nhà và ngoài trời ở khu giải trí. Nhà hàng lớn chứa 2000 thực khách, khách sạn Morning Star 5 sao có bao lơn nhìn ra vịnh Hạ Long. Quán rượu, hàng cà phê giải khát hạng sang. Bãi cát trắng mịn nhân tạo dài cả cây số, sạch sẽ, đẹp. Có người canh gác giữ gìn bảo vệ an ninh cho người tắm biển. Ngoài ra còn có sân gôn, hồ nước, các trò chèo thuyền, giải trí. Hằng ngày có 2, 3 xuất cá heo, hải cẩu trình diễn. Khán đài 2500 chỗ ngồi. Tôi chẳng biết cậu có khoa trương không, khán giả đâu mà lắm thế. Phòng chơi game cho trẻ con mở cửa đến tối. Ban đêm có nhạc nước với cả ngàn vòi nước uốn éo

theo điệu nhạc và phun lửa nhưng phải mua vé vào cửa, khoảng 20\$ cho người lớn. Tài xế nói nhỏ: "trong đó cái gì cũng đắt cô ạ." Chị em chúng tôi chẳng người nào tha thiết vào xem.

Tài xế cho xe chạy thẳng đến hồ nhân tạo khá rộng, 3 mặt hồ toàn phố lầu. Một dãy phố quay mặt ra hồ, dùng làm văn phòng bảo hiểm, du lịch, phòng mạch bác sĩ, nha sĩ. Đối diện bên kia bờ hồ dãy phố lầu khác kiến trúc giống nhau. Nơi đó bán vé du lịch các tàu thuyền nhỏ. Tàu sẽ đi dọc theo vịnh đến các đảo, các hang động. Trên tàu có ăn uống, văn nghệ, đàn hát, ngâm thơ...Dưới bến hàng chục chiếc tàu buồm trang trí bắt mắt dành cho những chuyến du lịch ngắn từ 2 đến 5 ngày của các hãng tàu khác nhau.Theo An tài xế du thuyền Paradise nổi tiếng đẹp, thức ăn ngon. Ban đêm ánh đèn lung linh mờ ảo trên tàu trông đẹp hơn ban ngày. Cậu khoe "vợ em làm việc ở văn phòng du lịch lâu 2 đó cô." và nói thêm "ở đây thường cả vợ chồng đều đi làm cô ạ".

Chúng tôi tản bộ nhìn quang cảnh quanh bờ hồ như người đi dạo mát. Mặt nước phẳng lặng, trời xanh mây trắng, gió hiu hiu mát mẻ, nắng nhẹ nhẹ, thỉnh thoảng có vài người tới lui trồng cây tía lá bên đường. Trên bờ hồ họ trồng cây vạn niên thanh, cây hoa giấy và những cây cau, cây dừa thân thẳng đứng, sông đuột, lá xanh xòe rộng cho chút bóng dâm mát. Dọc theo vỉa hè hàng cây dừa kiểng, còn thấp thấp, lá xanh um. Không biết trong khu giải trí đông đúc ra sao nhưng khu bờ hồ vắng vẻ, ít người qua lại.

Quanh quẩn khu vực bờ hồ tản bộ, chụp ảnh khoảng hơn tiếng chúng tôi lại lên xe, An cho xe chạy vòng xem khu nhà đang xây cất dở dang trước khi ghé qua tiệm ngọc trai Việt Nam. Cửa hiệu to, trang trí đẹp nằm riêng biệt trên con đường tráng nhựa gần chợ Hạ Long. Cô tiếp tân mặc áo dài Việt nam tươi cười ra chào đón khách..Tiệm to rộng rãi hàng hóa nữ trang nhiều nhưng các cô bán hàng không niềm nở ân cần với khách như cô tiếp tân. Nhìn giá cả thấy mắc hơn tiệm Đại hàn. Chúng tôi không ai trả giá và trở ra xe cho nhanh. Tôi nghĩ nếu các cô vui vẻ mời chào có thể chúng tôi lại tốn tiền mua chút ít. Tối hôm ấy khi chúng tôi dùng cơm tối, tàu nhỏ neo rời Halong đi Đà Nẵng Tàu dần dần xa những hòn đảo đầy cây xanh và ánh đèn lấp lánh vịnh ở Ha Long.

một số các bác tài khác.

Nhớ lại cách đây khoảng 20 năm tôi có đến Vinh Hạ Long với người em. Chúng tôi từ Hà Nội đi xe qua Hải Dương, Hải phòng đến Bãi Cháy. Từ đó thuê thuyền máy đi xem các hang động vịnh Hạ Long. Theo người thuyết minh tên Bãi Cháy thật dễ nhớ với sự tích oai hùng "châu chấu đá xe " hầu như người dân địa phương nào cũng biết .Đời nhà Trần tướng Trần Khánh Dư đã đốt cháy thuyền chở lương thực quân Nguyên nơi vùng Bãi Cháy khi họ đem quân xâm chiếm Việt Nam.Lúc chúng tôi đến bến đò Bãi Cháy là khu rộng rãi, trên bờ có nhiều xe van, xe nhỏ, dưới bến các thuyền máy nhiều lắm chở khách viếng các hang động. Mỗi chiếc chở chừng hơn 10 người. Gia đình nào đông có thuê riêng một chiếc. Tài xế ở lại nghỉ ngơi trên bờ với

Tôi nhớ đã ghé thăm động Thiên Cung và hang Đầu gỗ.. Bãi cát ở Thiên Cung rộng rãi.Trước động có vài bà cụ bán vàng hương,các trẻ bán đậu phụng, kẹo cao su. Đường vào hang động trơn trượt mấp mô nhưng vào bên trong rộng, thạch nhũ đẹp...

Hang Đầu gỗ có sự tích Trần Hưng Đạo vương Trần Quốc Tuấn thắng trận nơi sông Bạch Đằng. Ngài cho quân sĩ để nhọn đầu gỗ dẫu trong động trước khi đem đóng cọc Bạch Đằng giang. Khi thủy triều lên, quân ta giả vờ thua chạy cho giặc Tàu đuổi theo và mắc cạn trên hàng cọc khi nước rút. Đến đây tôi bùi ngùi nhớ bài hát thời Tiểu học xa xưa:

*Đáy Bạch Đằng giang sông hùng dũng
Cửa nòi giống Tiên Rồng, Gióng Lạc Hồng Nam bắc Trung...*

Xế chiều chúng tôi trở về bến phà và ngụ qua đêm ở khách sạn Bãi Cháy. Khu vực này có nhiều nhà hàng ăn và các quầy bán quà lưu niệm.Ban đêm đèn sáng trưng, nhiều du khách đi xem, mua quà đặc sản địa phương..Hôm sau trên đường về Hà nội chúng tôi ghé Hải dương mua bánh đậu xanh nổi tiếng miền Bắc làm quà cho thân hữu. Nay trở lại Bãi Cháy lạ hoắc, tôi chẳng thấy dấu vết ngày xưa. Bến đò cũ không còn, các khách sạn, nhà hàng, các tiệm bán hàng hóa có lẽ ở xa bến tàu ?

Nghĩ lại thời gian qua thật nhanh. Thâm thoát tôi định cư xứ người hơn 30 năm. Người bạn đời và em thân yêu tôi không còn nữa. Nghĩ lại lúc rời quê hương thật hối hận. Tàu chật không chỗ chen chân, các con còn nhỏ, biển cả mênh mông, tương lai mờ mịt. Xin cảm ơn gia đình, bằng hữu,và nước Mỹ đã giúp đỡ, cứu mang gia đình chúng tôi lúc còn bơ vơ “chân ướt chân ráo” nơi xứ người.

Tôi nhắc chuyện cũ vì trong chuyến du ngoạn tôi gặp cô Ấn độ. làm việc cho viện An dưỡng ngày xưa. Cách đây hơn 20 năm cô là y công (nurse aid) mới được chồng bảo lãnh từ Ấn độ, biết chút chút Anh ngữ, ít nói, nhút nhát. Cô làm ca đêm, ngày đi học. Nay cô là supervisor, ở nhà mới. Con út đang Hậu Đại học. Giờ hai vợ chồng đi du ngoạn nước ngoài mỗi năm vài lần. Cô bảo lúc mới đến Mỹ con nhỏ, cô vừa đi học, vừa đi làm, còn cơm nước cho gia đình.Cực quá nhưng không học thì không khá được Theo cô nước Mỹ là thiên đàng cho những ai chịu khó làm việc và học hành. Đúng hay sai tùy nhận xét và ý mỗi người. Riêng tôi mong được chia sẻ với quý độc giả những điều nghe thấy.trong chuyến du ngoạn ngắn ngày vì tôi biết có người thăm viếng nhiều nơi trên thế giới nhưng không ghé viếng vịnh Ha Long, một thắng cảnh quê hương ...

Tháng 3 năm 2014
Ngọc Hạnh